

SAARNA 27.1. 2007

TEKSTI

Minä sanon teille, että niin idästä kuin lännestä tulee monia, jotka taivasten valtakunnassa käyvät aterialle yhdessä Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa
Matt.8:11

Oletko milloinkaan tullut ajatelleeksi, miten paljon informaatiota yksi virke saattaa sisältää? Yläpuolella oleva kohta Matteuksen evankeliumista on sisältörikas.

Jeesus, noiden sanojen lausuja toteaa, että sellainen paikka kuin taivasten valtakunta on totta. Lisäksi Jeesus puhuu taivaasta monikossa.

On siis useampia kuin yksi taivas.

Tämä seikka käy ilmi myös Ilmestyskirjan kohdasta jossa kerrotaan miten Jeesuksen kuvailemaan taivaaseen laskeutuu sen pääkaupunki Uusi Jerusalemi, taivaasta, Jumalan luota (Ilm. 21:2 *).

Jeesus toteaa myös seikan, että taivaaseen ovat päässeet sekä Aabraham, hänen poikansa Iisak, että hänen poikansa Jaakob, Israelin heimojen kantaisät.

Jeesus kertoo myös, että taivaan valtakuntaan tulee asukkaita maailman eri kolkilta. Tämä tarkoittaa myös sitä että taivaassa on kaiken värisiä ihmisiä. Siellä elävät sovussa niin mustaihoiset, valkoihoiset kuin muunkin väriset ihmiset eri kansoista ja heimoista.

Jeesus tulee sanoneeksi vielä, että taivaassa pidetään yhteisiä aterioita. Siellä siis myös tuotetaan elintarvikkeita joista ruoka valmistetaan.

Jeesus toteaa vielä senkin, että taivaassa on koolla elävinä ja vereksinä ihmisiä kaikilta inhimillisen elämän vuosituhansilta.

Saa nähdä ovatko kantavanhempamme Aatami ja Eeva mukana yhteisellä juhla-aterialla!

Entä oletko sinä aikonut osallistua noihin pitoihin?

Sinullekin on paikka taivaan juhlapöydässä varattuna!

Muistathan lunastaa varauksesi ajoissa!

*) Katso myös: 1. Kuningasten kirja 8: 27

Mutta asuuko todella Jumala maan päällä? Katso, **taivasiin** ja **taivasten taivasiin** sinä et mahdu;

Näin kuningas Salomo lausui muinaisessa Israelissa, rakentamansa Jerusalemin temppelin vihkiäisjuhlassa.

Jumala on siis luomaansa maailmaa, ja myös tulevaa maailmaa suurempi.

Saarna 28.1. 2007 su

TEKSTI Matteus 8:23-27

Jeesus astui veneeseen, ja opetuslapset seurasivat häntä.

24 Järvellä nousi äkkiä ankara myrsky. Aallot löivät yli veneen, mutta Jeesus nukkui.

25 Silloin opetuslapset herättivät hänet ja sanoivat: "Herra, pelasta meidät! Me hukumme."

26 "Miksi te noin pelkätte, vähäuskoiset?" Jeesus sanoi. Sitten hän nousi ja nuhteli tuulta ja aaltoja, ja tuli aivan tyven.

27 Ihmiset hämmästyivät ja sanoivat: "Mikä tämä mies on? Häntähän tottelevat tuulet ja aallotkin."

Mielenkiintoinen kippiari!

Nukkuu kaikessa rauhassa aluksessaan vaikka tuntee kehossaan myrskyn aiheuttaman rauhattoman keinumisen, ja on jo kastunut läpimäräksi aaltojen pärskeistä.

Kun miehistö herättää hänet, kapteeni vain toruu kokenutta miehistöään turhasta murehtimisesta ja pelosta. Ilman muuta alus selviytyisi matkustajineen ehjänä ja pinnalla myrskyn kourista!

Suuren kapteenin, Jeesuksen ollessa laivassa, sen miehistöllä ei ollut pienintäkään pelon syytä, vaikka olosuhteet näyttivät miten ylivoimaisilta tahansa. Olihan Jeesuksella, ja on yhä kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

Silti epäusko Jeesuksen mahdollisuuksiin yllättää ainakin minut usein paljon vähäisemmissä hankaluuksissa kuin se yllätti Jeesuksen opetuslapset myrskyävällä järvellä.

Ehkä on niin, että Vapahtajan täytyy opettaa seuraajiaan luottamaan häneen. Ehkä näin on siitä huolimatta, että usko Jeesukseen on Pyhän Hengen työtä, eikä ihmisen tekoa.

Uskon vahvistuessa Jumalan armon voimasta hänen lapsissaan, nämä voivat suorittaa inhimillisesti katsoen mahdottomalta näyttäviä tehtäviä.

Lähetystehtävä on yksi näistä tehtävistä. Jeesuksen läsnäolo on tehnyt ja tekee sen mahdolliseksi.

Lähde rohkeasti liikkeelle !

Herra kanssasi !

Saarna 29.1. 2007 maanantai

TEKSTI Psalmi 66:5

Tulkaa ja katsokaa Jumalan töitä. Hän on tehnyt meille suuria tekoja.

Suomessa vietetään joka vuosi itsenäisyyspäivän jumalanpalvelus eri puolilla maata. Niissä kiitetään Jumalaa vapaasta isänmaasta. Syytä kiitokseen on paljon.

Sodan kokeneita veteraaneja ei ole keskuudessamme enää monia. Heidän kertomuksiaan rintamalta on kuitenkin talletettu jälkipolville. Muistan erään lehtikirjoituksen muutaman vuoden takaa.

Oli talvi. Sotilas oli saanut tehtäväkseen tuhota vesistön yli kulkevan sillan. Tehtävän suoritettuaan hän huomasi jääneensä takaa lähestyvän vihollisen ja palavan kylän väliin. Ainut tie vapauteen kulki kylän läpi.

Mies päätti ettei jää vangiksi, vaan yrittää juosta kylän läpi. Hän kostutti vaatteitaan, kietoi kosteita vaatekappaleita pänsä suojaaksi ja lähti juoksemaan. Pian kuumuus alkoi tulla polttavana vaatteiden läpi, ja sotilas tajusi ettei ehtisi ajoissa kylän toiselle puolelle.

Hän näki edessään kauniin vihreän, kesäisen niityn. Yht'äkkiä niitty hävisi, ja hän näki yläpuolellaan tavallisen metsäisen talvimaiseman ja tähdet sen yllä. Enkeli oli vienyt hänet turvaan kylän toiselle puolelle.

Kun talvisota sitten päättyi, hän ja suuri joukko rintamalta palaavia sotilaita näki kaksi suurta mustaa enkeliä pilven reunalla. Enkelit kalistelivat miekkoja keskenään. Siitä sotilaat päättelivät, ettei sota ollut vielä ohi, kun enkelit noin tekivät. Sotaveteraani sanoi halunneensa ennen kuolemaansa tuoda julki Jumalan kunniaksi nämä siihen saakka salaamansa tapahtumat.

Sodan aikana kansa rukoili presidenttiä myöten Jumalalta apua, ja teki parannusta synneistään. Huvitilaisuudet olivat kiellettyjä, koska oli kansallinen suruaika. Jumala kuuli rukoukset ihmeellisellä tavalla !

Nytkin saamme varmasti apua samalta isiemme Jumalalta, kun käännämme kasvomme hänen puoleensa, ja nöyryymme sydämestämme rukoilemaan Häntä katuen pahoja tekojamm

Saarna 30.1. 2007 ti

TEKSTI Jesaja 51:9

Herää, Herran käsivarsi! Herää ja näytä voimasi! Nouse niin kuin muinaisina päivinä, menneitten sukupolvien aikana. Sinähän iskit hengiltä Rahabin, lävistit syvyyden hirviön.

Kristitty ajattelija Francis Shaeffer tutki 1900-luvun puolivälissä huumeekulttuurin syntyä, ja tuli siihen tulokseen, että sen juuret ovat totuudesta poikenneessa raamatuntulkinnassa 1200-luvulla.

Siihen aikaan Tuomas Akvinolainen, arvostettu katolinen teologi opetti, että syntiinlankeemuksessa järki jäi puhtaaksi. Tämä virheellinen päätelmä järjen erehtymättömyydestä oli niin sanotun tieteellisen ajattelun syntyhetki.

Todellisuus alettiin vähitellen jakaa osa-alueisiin, kuten biologiaan, psykologiaan ja niin edelleen. Jumala, joka aikaisemmin nähtiin läsnä olevana kaikessa luomistyössään, pantiin omaan pieneen lokeroonsa.

1200-luvulla teologia oli tieteistä ensimmäinen. Sen sisään syntynyt päättelyn lähtökohtia koskeva repeämä johti ihmisjärjen asettamiseen Jumalankin tarkastelemisessa ensimmäiselle sijalle. Järjestä, joka on synnin sokaisema ja rajallinen, tehtiin vähitellen epäjumala, ihmisen ylpeyden ja itseriittoisuuden toteuttamisen välikappale.

Kun tieteellinen maailmankatsomus on levinnut, taju Jumalan aidosta läsnäolosta luomakunnassa on ohentunut ohentumistaan.

Lopulta on tultu tilanteeseen, jossa enää hädin tuskin, jos ollenkaan, uskotaan edes Jumalan olemassaoloon, saati hänen eläväksi tekevään vaikutukseensa elämän keskellä. Ei ole enää kykyä uskoa.

Silti ihminen on olento, joka edelleen kaipaa kokemusta itseään suuremmasta.

Schaeffer toteaa tunnetun kirjailijan Huxleyn eräässä kirjassaan esittäneen huumeiden käyttöä tällaisen kokemuksen saamiseksi. Schaeffer toteaa tällaisen ehdotuksen olevan epätoivon ilmaus.

Useissa taiteen historiasta ottamissaan esimerkeissä Shaeffer osoittaa, miten kuva todellisuudesta länsimaisessa tietoisuudessa on vähitellen sumentunut, ja lopulta pirstoutunut tunnistamattomaksi.

Niinpä, kun kuulet, tai luet ylinnä olevat profeetta Jesajan sanat:"

Herää, Herran käsivarsi! Herää ja näytä voimasi!" niin ne saattavat tuntua sinusta ensin kuolleelta uskonnolliselta puheelta, joka on totuusarvoltaan sadun luokkaa.

Mutta kun todella pysähdyt, ja näet vaivaa selvittääksesi historian todelliset tapahtumat, jotka ympäröivät tuota huudahdusta, ja teet sen mieli avoinna Jumalan puoleen, jota Jesaja rukoilee, yllätyt.

Kuolleen uskonnollisuuden sijasta löydät kaikkivaltiaan, elävän Jumalan, joka odottaa saadakseen rakastaa ja johdattaa sinua.

Tämän Jumalan tulemisesta luoksemme kertovat nyt esillä olevan Jesajan kirjan kohtaa seuraavat luvut, jotka kertovat Herran kärsivästä palvelijasta, Messiaasta, Jeesuksesta Kristuksesta.

Hän antaa elämällesi uuden sisällön ja merkityksen *).

Löydät todelliset juuresi.

*)Joka uskoo minuun, 'hänen sisimmästään kumpuavat **elävän veden** virrat', niin kuin kirjoituksissa sanotaan." Joh. 7: 38 [[Jes. 58:11](#)]

Saarna 31.1. 2007 ke

TEKSTI Jes. 51:11

Herran vapaiksi ostamat palaavat ja saapuvat riemuiten Siioniin. He kantavat päänsä päällä ikuista iloa. Ilo ja riemu astuvat portista, huoli ja huokaus pakenevat kauas.

Vanki on vankilassa, kunnes hän on kärsinyt rangaistuksensa.

Sen jälkeen hänet vapautetaan.

Kipeät elämäkokemukset saattavat olla myös kuin vankila. Pelko, ahdistus, ilon katoaminen, toivottomuus, suru ja syyllisyys ovat todellisia kahleita, jotka voivat vangita ihmisen sisimmän valtaansa.

Niistä ei pääse pois silloin kuin haluaa, vaan ne saattavat seurata mukana koko elämän.

Jesaja on Jumalan suuna profetiassa tulevasta vapautuksesta, joka koskettaa koko maailmaa. Tämä vapautus sisältää pääsyn kaikesta ahdistuksesta.

Nyt vapaaksi ostaminen on jo tapahtunut, ja jokainen haluava pääsee siitä osalliseksi.

Herran kärsivä palvelija, Vesa, uhrautui pitkänäprjantaina toisten puolesta ja osti meidät vapaiksi *). Nimitys Vesa ja Verso viittaavat Messiaaseen, Jeesukseen Kristukseen.

Jeesuksella on valta vapauttaa minut ja sinut. Vapautuksen hinta on jo maksettu ja rangaistus kärsitty. Ei ole mitään, mikä estäisi häntä vapauttamasta meitä ahdistusten ja syyllisyyden taakoista, paitsi minä, tai sinä itse.

Meille on annettu mahdollisuus yrittää selvittää elämästä omin voimin ja itse keksityin selityksin, ja on annettu mahdollisuus kääntyä Jeesuksen puoleen, ja jättää itsemme ja elämämme hänen varaansa.

Saamme sanoa: Tule, Herra Jeesus, ja auta minua !

Kerran koittaa myös aika, jolloin kaikki luodaan uudeksi*]

Silloin Herran vapaiksi ostamat palaavat ja saapuvat riemuiten Siioniin ja kantavat päänsä päällä ikuista iloa.

Jesaja 53: 3-5 *)

Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, kipujen mies, sairauden tuttava, josta kaikki käänsivät katseensa pois. Halveksittu hän oli, me emme häntä minään pitäneet. [Ps. 22:7; Jes. 49:7, 50:6; Mark. 9:12]

4 Ja kuitenkin: hän kantoi meidän kipumme, otti taakakseen meidän sairautemme. Omista teoistaan me uskoimme hänen kärsivän rangaistusta, luulimme Jumalan häntä niistä lyövän ja kurittavan, [Matt. 8:17]

5 vaikka meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet

Ilmestyskirja 21:1 *]

Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta ollut enää.

Saarna 1.2. 2007 to

TEKSTI 2. Korinttilaiskirje 1:9

Me saimme tuntea olevamme kuolemaan tuomittuja, jotta emme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet. [Joh. 5:21+]

Mitä järkeä on saattaa ihmispoloinen tahallaan tilanteeseen, jossa hän kokee olevansa lähestymässä vääjäämättä kuolemaa, ja vain siksi että häntä nöyryytettäisiin perin pohjin niin että hänen itseluottamuksensa murenisi totaalisesti ?

Näin Jumala kuitenkin apostoliaan johdatti. Apostoli Paavali oli Majesteetin lähetti, ja Jumala koulutti työntekijäänsä niin kuin hyväksi näki.

Se, mitä Paavali oppi, oli kaksiosainen läksy. Ensimmäinen osa läksystä oli, ettei pitänyt luottaa itseensä. Toinen läksyn osa oli, että tuli luottaa kaikessa yksin Jumalaan.

Jos Paavali ei olisi joutunut oppimaan tätä läksyä, hän olisi luultavasti alkanut vähitellen pitää omia suunnitelmiaan Jumalan tahtona.

Mutta kun Jumala riisui Paavalin tämän omasta viisaudesta ja inhimillisestä osaamisesta ja selviytymisestä, Paavalin ainoaksi mahdollisuudeksi jäi luottaa yksin Jumalaan ja kysyä joka päivä Jumalalta mikä oli tänään hänen suunnitelmansa Paavalin kohdalla

Paavali oli Jumalan sotilas, joka kävi hengellistä sotaa ihmisten pelastumiseksi. Sotaa ei voinut käydä omin neuvoin. Vain ylipäällikkö, Jumala yksin, tiesi miten sotaa käytiin menestyksekkäästi. Että Paavali todella oppisi ymmärtämään tämän tärkeimmän läksyn merkityksen, hän sai opetusta rankoissa kenttäolosuhteissa.

Ratkaisevaa oli, ettei Paavali kuollutkaan tuossa epätoivoiselta näyttävässä tilanteessa, vaan että ylipäällikkö osoitti siihen ratkaisun. Paavali oppi kenttäharjoituksissa luottamaan taivaallisen ylipäällikön arviointikykyyn omansa sijasta.

Sodassa joudutaan usein kuolemanvaarallisiin tilanteisiin, että tehtävä saataisiin suoritetuksi ja taistelu voitetuksi.

Jokainen kristitty, joka haluaa ihmisten pelastuvan, ja tekee työtä tämän tavoitteen eteen rukoillen ja käytännössä toimien, joutuu kokemaan myös vihollisen hyökkäykset.

Silloin on elintärkeää, että on oppinut saman minkä Paavalikin oppi: luottamaan itsensä sijasta kaikessa turvallisesti yksin Jumalaan ja Jeesukseen.

Rakas Jeesus, auta minua kestäämään se koulu, johon olen joutunut että sinun tahtosi saisi tapahtua.

Saarna 2.2. 2007

TEKSTI 2.Korinttilaiskirje 1:10

Tällaisesta kuolemanvaarasta hän pelasti meidät, ja niin hän pelastaa vastedeskin. Me luotamme siihen, että hän on pelastava meidät, [\[Room. 8:35+\]](#)

Tutkin kerran sähkömittarilla lämpökattilan pumpun voimavirtarasiaa kellarissamme, kun äkkiä kuului rätisevä ääni ja näkyi voimakas sininen valo.

Mittarin koetin oli saanut vahingossa aikaan oikosulun liitinrasiassa, josta nyt nousi sinertävää savua. Vedin koettimen nopeasti ulos rasiasta. Rätisevä ääni hävisi, samoin valokaari. Tilanne oli ohi. Kaikki tapahtui noin kahdessa sekunnissa.

Olinko ollut kuolemanvaarassa, vai oliko tapaus tavallista moukantuuria sähkölinkeineen ja onnellisine loppuineen ?

Itse en ole varma.

Mutta kun mietin huolellisesti joitain muistamiani tilanteita omasta elämästäni, voin vain tulla johtopäätökseen, että Jumalan varjelus oli niissä mukana ja siksi säästyin vahingosta tai onnettomuudesta.

Jumalan ilosanoman kuljettaja Paavali joutui ottamaan tietoisesti riskejä viedäkseen evankeliumia eteenpäin. Jo matkustaminen sinänsä sisälsi vaaroja, ja joskus julistusympäristö osoittautui väkivaltaiseksi.

Kaikki eivät olleet jostain syystä ilahtuneita Paavalin sanomasta, vaan vastustivat milloin kivittämällä Paavalia, milloin vangitsemalla hänet tai ruoskimalla häntä. Oli aikoja, jolloin Paavalin täytyi paeta henkensä edestä.

Paavalilla ei ollut muuta mahdollisuutta kuin luottaa siihen, että Kristus, joka kulki hänen kanssaan näkymättömänä, mutta voimakkaana, varjelisi hänen elämänsä näissä koettelemuksissa.

Varmasti yhtä tärkeitä kuin ruumiillinen varjelus oli lohdutus, jota Paavali sai Jumalalta jouduttuaan kohtaamaan ahdistavia tapahtumia lähetysmatkoillaan.

Paavali joutui vaaraan tehtävänsä vuoksi, mutta ei lannistunut koskaan lopullisesti, sillä vaarojen ja ahdistusten keskellä Jumala lohdutti palvelijaansa ja virkisti Hengellään hänen sielunsa ruumiinsa.

Jumala on voimallinen pitämään meistä huolta kaikissa olosuhteissa. Pyytäkäämme häneltä sitä armoa, että voisimme sen aina uskoa.

Jeesus, vahvista meitä heikkoja lapsiasi !

Saarna 3.2. 2007 la

TEKSTI 2. Korinttilaiskirje 1: 11

Näin nousee monista sydämistä kiitos Jumalalle siitä armosta, jota hän on osoittanut meitä kohtaan. [[Room. 15:30+](#)]

Jos formulakisoissa tulee voitto, niin päällimmäisin kunnia on totuttu antamaan silloin kuljettajalle.

Kaikki kuitenkin tietävät, että formuloissa hyvä auto suunnittelijoineen ja rakentajineen, varikkotiimi ja yhtä hyvin kilpailustrategian laatijat ovat välttämättömiä tekijöitä voittoon yltämisessä.

Formulakisat ovat ehdottomasti tiimityötä.

Työ ihmisten pelastumiseksi kadotukselta Jumalan valtakuntaan on myös tiimityötä. Kärkenä työssä ovat lähetit tai evankelistat. Heidän takanaan ja heidän tukenaan on aina kuitenkin rukoileva ja rakastava seurakunta.

Eivät lähetit, eivätkä muutkaan Jumalan valtakunnan työntekijät ole lähteneet työhönsä tyhjiöstä. He ovat aina seurakunnan lähettämiä, ja samaan seurakuntaan liittyvät myös Jumalan heidän työnsä kautta pelastamat ihmiset.

Näin yhdessä työtä tehden ja rukoillen jaksetaan tehdä työtä voittaen yhä uusia ihmisiä Kristukselle. Kaiken tämän seurauksena nousee monista sydämistä kiitos Jumalalle siitä armosta, jota hän on osoittanut tätä aurankärkijoukkoa, ja samalla koko seurakuntayhteisöä kohtaan.

Jeesus, anna minunkin olla voittajatiimin jäsen !

Saarna 4.2. 2007 sunnuntai

TEKSTI LUUKAS 2:22-33

Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä, niin kuin olet luvannut. [1. Moos. 46:30]

Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi, [Luuk. 1:68]

jonka olet kaikille kansoille valmistanut: [Ps. 98:2,3; Jes. 52:10; Luuk. 3:6]

valon, joka koittaa pakanakansoille, kirkkauden, joka loistaa kansallesi Israelille

Henkilökultti on arkipäivää viihteessä ja politiikassa, niin myös elokuvien aiheena.

Aina välillä huudetaan leikisti ja ihan oikeastikin apuun supersankaria, joka pelastaisi kansan, tai peräti maailman jostakin pulasta.

Henkilökultista ei kuitenkaan ole kysymys Raamatun profeetan sanoissa Jumalan valmistamasta pelastuksesta kaikille kansoille.

Messiaalla, Kristuksella, jonka Simeon omin silmin näki, yksinkertaisesti on valta niin taivaassa kuin maan päällä, saipa hän osakseen kansansuosiota tai ei.

Sen, että Jeesus Kristus on oikea Vapahtaja, todistaa hänen uhrautumisensa toisten puolesta. Syytön otti vapaaehtoisesti kantaakseen koko maailman syntivelan ja sovitti ristinkuolemallaan syyllisyytemme Jumalan edessä.

Näin oikealla Messiaalla, Jeesuksella, on valta vapauttaa ihmisen sydän synnin ja saatanan vallasta, ja antaa hänelle uusi sydän ja uusi mieli uudestisyntymisen kautta.

Sydämen elävä usko Jeesukseen omana Vapahtajana ja kaste hänen nimeensä tuo pelastuksen. Pelastetun sydämeen annettu Pyhän Hengen, Jeesuksen Hengen läsnäolo tekee Jumalan sanan, Raamatun, eläväksi, ja johdattaa Jumalan valtakuntaan syntyneitä ihmistä eteenpäin.

Kun sydän vapautuu, vapautuu koko ihminen. Näin Messiaan tuoma rauha on todellista, vapaaehtoista, Jumalan rakkauden täyttämää vapautta.

Väärä rauha on sokeata ja harhaan vievää, ja siinä pahaa aletaan pitää hyvänä, ja ihmisiä pakotetaan väkivalloin ulkoiseen rauhaan, jonka takana on kuitenkin kätkeytyä vihaa ja kostonhalua.

Messias, Jeesus Kristus, johtaa häneen turvaavat kerran uuteen maailmaan, jossa ei enää ole saasteita, kuolemaa eikä mitään pahaa.

Jeesus, anna minun ymmärtää suuruutesi !

Saarna 5.2. 2007

TEKSTI PSALMI 138: 2

Minä kumarrun pyhään temppeliisi päin ja kiitän sinun nimeäsi armosi ja uskollisuutesi tähden. Suuri on sinun nimesi, luja on antamasi lupaus.

Käytöstavat kunniaan!

Auta vanhusta kantamaan ruokakassinsa kerrostalon rappuset ylös. Muista kiittää kun joku ojentaa sinulle ruokapöydässä pyytämäsi salaatinkastikkeen tai leipäkorin.

On hyvä tapa kiittää myös Jumalaa hänen antamastaan avusta. Näin teki Israelin kuningas Daavid. Jumala oli armahtanut palvelijaansa antamalla tälle hänen syntinsä anteeksi uskollisesti yhä uudelleen hylkäämättä heikkoutensa ja huonoutensa tuntevaa hallitsijaa.

Jumalan antama apu vihollisia ja vastustajia vastaan oli ollut vakuuttavaa. Se sai kuningas Daavidin liittämään kiitokseensa sanat : ” Suuri on sinun nimesi, luja on antamasi lupaus”.

Jeesus, auta minua muistamaan kiitos ja kiitollisuus !

Saarna 6.2. 2007

TEKSTI Psalmi 18: 2-3

Minä rakastan sinua, Herra, sinä olet minun voimani. Sinä päästit minut turvaan, sinä olet vuorilinnani. Jumalani, sinuun minä turvaudun, sinä olet kallio, olet kilpeni, sinulta saan avun ja suojan.

Turvattomuus on yleistä, sekä ruumiillinen turvattomuus että henkinen turvattomuus. Turvattomuus synnyttää pelkoa, ja pelko ahdistusta ja käpertymistä sisäänpäin. Sisäänpäin käpertyneen ihmisen on vaikea luottaa kehenkään. Toisesta ihmisestä on tullut pelon aihe ja uhka.

Myös kuningas voi olla uhattuna valtakunnan sisäisten ongelmien sekä ulkoisten vihollisten taholta. Daavidin, Israelin kuninkaan viholliset olivat häntä voimakkaammat, sen Daavid tunnustaa nöyrästi kiitosrukouksessaan.

Ilman aitoa turvautumista elävän Jumalan apuun hän ei olisi selviytynyt, mutta Jumala auttoi häntä ihmeellisellä tavalla, niin että viholliset kukistettiin, ja viimein valtakuntaan tuli rauha.

Ei ole häpeällistä tunnustaa avuttomuuttaan ylivoimaisten ongelmien edessä. Päinvastoin, tosiasioiden tunnustaminen avaa mahdollisuuden pyytää apua oikeasta osoitteesta, samasta, josta kuningas Daavidkin sitä anoi.

Raamatun Jumala auttaa mielellään, sillä jokainen on hänelle tärkeä, ja erityisesti hän on valmis puolustamaan heikoimmassa asemassa olevia.

Tätä mahdollisuutta kannattaa käyttää hyväkseen. Apu on rukouksen mitan päässä !

Saarna 7.2. 2007

TEKSTI PSALMI 18: 3

Jumalani, sinuun minä turvaudun, sinä olet kallio, olet kilpeni, sinulta saan avun ja suojan.

Miehelle on häpeäksi olla heikko. Ainakaan hän ei saa tunnustaa sitä. Kavereiden kesken pitää vielä varmistaa vahvuus tarvittaessa voimasanoin ja kyseenalaisin tempauksin.

Moni mies on kahden kesken jotenkin erilainen kuin porukassa tavattuna. Ainakin Jumalasta on toisten miesten joukossa paras vaieta, ettei pidetä akkamaisena tai hurahaneena.

Olisi mielenkiintoista päästä hetkeksi sisään kuningas Daavidin tuntoihin hänen sanellessaan muistiin merkittyä Psalmia 18.

Hävettikö häntä? Oliko hänellä epävarma olo kavereidensa ajatuksista rukoillessaan kaiken kansan kuullen : sinulta saan avun ja suojan?

Apua ja suojaahan tarvitsevat vain heikot, kuten pikkulapset tai pelokkaat naiset, mutta eivät tosi miehet ?

Kun lukee Daavidin psalmeja, huomaa että hän rukoilee niissä seurakunnan keskellä, siis niiden ihmisten keskellä, jotka ymmärtävät asioiden oikean tilan, ja suostuvat olemaan Jumalan apua tarvitsevia miehiä ja naisia.

Ne, jotka vähättelevät Jumalan avun merkitystä, tai kieltävät Jumalan kokonaan, eivät ole vielä oppineet ymmärtämään tosiasioita, sitä, miten ratkaisevan riippuvaisia me olemme Jumalan armahtavasta huolenpidosta.

Herra, opeta minut tuntemaan itsesi sellaisena kuin sinä todella olet !

SAARNA TORSTAI 8.2. 2007

TEKSTI JEREMIA 9:22-23

Näin sanoo Herra: - Älköön viisas kerskuko viisaudellaan, älköön väkevä voimillaan, älköön rikas rikkaudellaan. Joka haluaa kerskua, kerskukoon sillä, että tuntee minut ja tietää, mitä minä tahdon.

Ihmislunnon hallitseminen on kaikkein vaikeinta. Joka hallitsee sen, voi hallita kaikkea muutakin.

Millainen on ihmislunnon? Humanistit sanovat, että ihminen on pohjimmiltaan hyvä. Paha täytyy vain hioa pois kasvatuksella. Silloin timantin muodot ja luonne tulevat näkyviin.

Raamatun antama kuva ihmislunnon on kahtalainen, oikeastaan kolmenlainen. Alussa, kun ensimmäiset ihmiset elivät paratiisissa, he olivat kaikin puolin hyvyyden ilmentymiä.

Kun he lankesivat tottelemattomuuteen ja kiusaukseen tulla Jumalan vertaisiksi, tapahtui jotain sellaista mitä tapahtuu keramiikkaesineelle sen pudotessa kovalle lattialle. Se menee palasiksi niin, ettei siitä saa liimaamallaakaan entisen kaltaista.

Hyvä ihminen muuttui luonnoltaan ydintä myöten kieroutuneeksi ja pahaksi *). Ihmisen suhde Jumalaan kuoli, ja samalla hänestä itsestään tuli kuolevainen.

Ihminen kantaa kieroutuneisuutensa ongelmaa geneeissään siirtäen pahuutensa ja kuolevaisuutensa lapsilleen tahtoi tai ei.

Kasvatus on tässä tilanteessa lähinnä kielteisten käytös- ja ajattelutapojen kitkemistä juolavehneisessä maassa. Ihmisen hyvyys on kuin maalikerros puhki ruostuneen auton pinnassa.

Että ihmisestä tulisi jälleen ydintään myöten hyvä, täytyy vanhan, kieroutuneen luonnon kuolla pois, ja uuden syntyä tilalle Jumalan voimasta. Jeesus ei puhu turhaan uudestisyntymisestä ja sen välttämättömyydestä*].

Se tapahtuu, kun joku turvautuu sydämessään Jeesukseen omana henkilökohtaisena Vapahtajanaan. Silloin hän saa syntinsä anteeksi ja Hän saa Jeesukselta Pyhän Hengen ohjaamaan häntä Raamatun sanan välityksellä.

Kuoleman jälkeen hän saa Jeesukselta uuden kehon, jossa ei enää ole täällä vallinnutta kieroutuneisuutta. Näin Jumala saattaa tässä ajassa aloittamansa työn tuon ihmisen kohdalla päätökseen ikuisesti.

Siksi elävän, meitä rakastavan Raamatun Jumalan tunteminen on kalleinta ja tärkeintä mitä voimme koskaan omistaa. Kaikki muu jää lopulta toisarvoiseksi.

Jeesus, anna minun ymmärtää ajoissa, mikä elämässä on tärkeintä!

*]Jer. 17: 9 Petollinen on sydän ylitse kaiken ja pahanilkinen; kuka taitaa sen tuntea?

*]Matteus 15:19 Juuri sydämestähän lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, siveettömyys, varkaudet, väärät todistukset ja herjaukset.

*]Room.3: 10-18 niinkuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan,11 ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa;12 kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.13 Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla;14 heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta.15 Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta,16 hävitys ja kurjuus on heidän teillänsä,17 ja rauhan tietä he eivät tunne.18 Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä."

*]Joh. 3:3-5 "Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny uudesti, ylhäältä, hän ei pääse näkemään Jumalan valtakuntaa."

Nikodemos kysyi: "Miten joku voisi vanhana syntyä? Miten joku voisi mennä takaisin äitinsä kohtuun ja syntyä toisen kerran?"Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti: jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan.

Päivän saarnojen tekstien jaotus seuraa kirjan SANAN AIKA 2007 jaotusta

Saarna 9.2. 2007 perjantai

TEKSTI JEREMIA 9:23

Sillä minä olen Herra, minun tekoni maan päällä ovat uskollisuuden, oikeuden ja vanhurskauden tekoja. Niitä minä tahdon myös teiltä, sanoo Herra.

Plagiointi, aidon tuotteen jäljitteleminen kopioimalla, on ollut suosittua ties miten kauan.

Usein, ellei lähes aina se on nähty keinoksi hankkia tuloja aidon tuotteen saaman suosion turvin.

Monet sitten erehtyvät, tai suostuvat petettäväksi kun "aidon" saa niin edulliseen hintaan.

Eri asia on yleishyödyllisten taitojen, kuten luku- ja kirjoitustaidon jakaminen eteenpäin niin, että mahdollisimman moni pääsisi niistä saatavasta hyödystä osalliseksi.

Jumalalla on meille hyödyllistä ja ilmaista jaettavaa: valmiit formaatit uskollisuutta, oikeutta, ja oikeamielisiä tekoja varten, toteutettaviksi elävästi soveltaen, niin kuin Jumala itsekin tekee.

Mitä erityistä hyötyä minulle on yrityksestä tuollaisten mahdottomien tavoitteiden saavuttamiseen, saattaa joku kysyä. Eihän siitä mitään tule, eikä sitä paitsi kukaan ole täydellinen. Olen mikä olen.

Entä jos joskus tulet itse ostaneeksi aidoksi luulemasi taulun, ja huomaat sitten ostaneesi kalliilla hinnalla pelkän jäljitelmän, tai "aito" timantti sormuksessasi osoittautuu hiotuksi lasinpalaksi.

Tai jos olet ostanut hyväkuntoisena myydyn talon ja se osoittautuu heti suurta remonttia tarvitsevaksi.

Tulevatko silloin mieleesi sanat petkuttaa ja huijata ja pettää ?

Sinä itse voit olla se, joka Jumalan antaman voimin ja hänen armonsä turvin pyrkii kohti oikeutta, uskollisuutta ja oikeamielisiä tekoja.

Silloin ei toisten tarvitse niin pettyä ainakaan sinuun eikä sinun tekemisiisi, kun pyrit jäljittelemään Jumalan omia tekoja maan päällä. Ne ovat aina elämäksi.

Jumala, anna minulle armosi, että Poikasi Jeesus saa johdattaa ajatuksiani, sanojani ja tekojani !

Suo, että pyrkimys tahtosi toteuttamiseen maan päällä tulisi minulle yhä rakkaammaksi ja mieluisemmaksi käytännön asiaksi. Aamen.

Saarna 10.2. 2007

TEKSTI 1. KORINTTILAISKIRJE 9: 27

Kohdistan iskut omaan ruumiiseeni ja pakotan sen tottelemaan, jottei itseäni lopulta hylättäisi, minua, joka olen kutsunut muita kilpailuun. [\[Fil. 3:13,14\]](#)

Kilpaurheilijat ovat tosissaan, ja valmiita näkemään suunnattomasti vaivaa itsekuria noudattaen saavuttaakseen mahdollisimman hyvän sijoituksen kilpailussa.

Sitä ei pidetä mitenkään omituisena asiana, vaan päin vastoin luonnollisena osana kilpailijan harjoittelua.

Paavali tunsi aikansa urheilutermit ja hyödynsi niitä tuodakseen esiin itsehillinnän merkityksen kristityn elämässä. Paavali tiesi hyvin miten sielu ja ruumis kuuluvat yhteen.

Kehoa pitää välillä pakottaa lähtemään liikkeelle, ja muutenkin saada se kuuliaiseksi tavoitteille, joita kohti kristitty pyrkii.

Näin sielukin vahvistuu oikeassa tahdossa ja pyrkimyksessä toteuttaa saatua kutsumustehtävää elää kristittynä, ei itselleen, vaan nähden vaivaa toisten pelastumiseksi.

Jos kristitty unohtaa terveen itsekurin merkityksen, on vaarana jäädä taipaleelle ja ilman kristityn voittopalkintoa, kotia taivaassa.

Jeesus, anna minulle voimaa kuolla pois itsekkyydestä, mukavuudenhalusta ja kaikesta muusta synnistä, päivittäin ja hetkittäin, ja elää niin, että saat käyttää minua tehtävissäsi.

Omin voimin en tähän pysty, ole Jeesus armoni ja voimani, nyt ja aina !